

СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ

от 21 декември 1998 година

**прието от Съвета на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз,
относно инкриминирането на участието в престъпна организация в
държавите-членки на Европейския съюз**

(98/733/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член К.3, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид доклада на групата на високо равнище за организираната престъпност, одобрен от Европейския съвет в Амстердам на 16 и 17 юни 1997 г., и по-специално Препоръка № 17 от плана за действие,

като има предвид преценката на Съвета, че сериозността и развитието на някои форми на организирана престъпност изискват да се засили сътрудничеството между държавите-членки на Европейския съюз, по-специално по отношение на следните престъпления: трафик на наркотици, трафик на хора, тероризъм, трафик на произведения на изкуството, пране на пари, тежка икономическа престъпност, изнудване и други насилствени действия, насочени срещу живота, физическата цялост или свободата на личността, или създаващи колективна опасност за хората;

като има предвид, че за да отговорят на различните заплахи, пред които са изправени, държавите-членки се нуждаят от общ подход към участието в дейностите на престъпните организации;

като има предвид, че при изпълнението на настоящото съвместно действие държавите-членки ще се стараят да прилагат или улесняват мерките за защита на свидетелите и/или лицата, сътруднически на действията на правосъдието в рамките на борбата срещу международната организирана престъпност, предвидени в Резолуциите на Съвета от 23 ноември 1995 г.¹ и 20 декември 1996 г.²;

като потвърждава доверието си в структурата и функционирането на съдебните системи в държавите-членки и във възможностите им да осигурят справедлив процес;

¹ ОВ С 327, 7.12.1995 г., стр. 5.

² ОВ С 10, 11.1.1997 г., стр. 1.

като има предвид, че държавите-членки потвърждават, че участниците в дейностите на престъпна организация няма да могат да избегнат преследването и наказанието за престъпленията, посочени в настоящото съвместно действие; за тази цел държавите-членки ще улеснят юридическото сътрудничество в разследването и преследването на такива престъпления;

като напомня, че Европейският съюз признава основните права така, както са описани в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, по която всички държави-членки са страни, и по-специално разпоредбите за свободата на словото, свободата на събранията с мирни цели и свободата на сдружаване;

след като се запозна със становището на Европейския парламент, който бе консултиран в съответствие с член К.6 от Договора³,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ:

Член 1

По смисъла на настоящото съвместно действие „престъпна организация” е структурирано сдружение на повече от двама души, което е установено във времето, целенасочено извършва престъпления, които се наказват с лишаване от свобода или с мярка за задържане „лишаване от свобода” за най-малко четири години или по-тежка присъда, когато тези престъпления са единствена цел или когато са средство за постигане на материални облаги, или в някои случаи, оказване на неправомерно влияние върху работата на обществените органи.

Престъпленията, посочени в първа алинея, включват престъпленията, посочени в член 2 от Конвенцията за Европол и в приложението към нея, и които подлежат на наказание най-малкото равно на предвиденото в първа алинея.

Член 2

1. За да улесни борбата срещу престъпните организации, всяка държава-членка се задължава съгласно процедурата, предвидена в член 6, да предприеме необходимото, така че едното или и двете от следните действия да подлежи на ефективни, съразмерни и възпиращи наказания:

³ Становище от 20 ноември 1997 г.

а) поведението на всяко лице, което целенасочено и осъзнавайки целта и престъпната дейност на организацията или намерението на организацията да извършва престъпления, участва активно:

- в престъпни деяния на организацията, които попадат в обхвата на член 1, дори когато съответното лице не участва в извършването на въпросните престъпления в буквален смисъл, и като се вземат предвид общите принципи на наказателното право на съответната държава-членка, дори когато извършването на съответните престъпления не се осъществи,

- в други дейности на организацията, ако е наясно, че неговото участие ще спомогне за осъществяването на престъпни дейности на организацията по смисъла на член 1;

б) поведението на всяко лице, сключило с едно или повече лица споразумение за извършване на дейност, която ако беше извършена, е престъпление по смисъла на член 1, дори когато това лице не участва пряко в извършването на действието.

2. Независимо дали са решили да инкриминират деянията, посочени в параграф 1, буква а) или буква б), или не, държавите-членки си оказват възможно най-широката взаимопомощ по отношение на престъпленията, обхванати от настоящия член, както и по отношение на престъпленията, обхванати от член 3, параграф 4 от Конвенцията относно екстрадицията между държавите членки на Европейския съюз, приета от Съвета на 27 септември 1996 г.

Член 3

Всяка държава-членка ще предприеме необходимото, така че юридическите лица да могат да бъдат подвеждани под наказателна или друга отговорност за престъпления по смисъла на член 2, параграф 1, извършени от въпросното юридическо лице, в съответствие с процедурите, определени от националното ѝ законодателство. Тази отговорност на юридическото лице не противоречи на наказателната отговорност на физическите лица, извършители или съучастници на тези престъпления. Всяка държава-членка ще направи необходимото, така че юридическите лица да могат да бъдат наказвани с ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, както и да могат да им бъдат налагани имуществени и икономически санкции.

Член 4

Всяка държава-членка гарантира видовете деяния, посочени в член 2, параграф 1, букви а) или б), извършени на нейна територия, да бъдат

наказателно преследвани, независимо къде на територията на държавите-членки е базирана организацията или къде извършва престъпните си действия и независимо от мястото, където се извършва деянието, предмет на споразумение по смисъла на член 2, параграф 1, буква б).

Когато няколко държави-членки са компетентни да разпознаят действия на участие в престъпна организация, тези държави се консултират помежду си, за да координират действията си с цел ефективно наказателно преследване, като вземат предвид по-специално местоположението на различните елементи на организацията на територията на съответните държави-членки.

Член 5

1. В случаите, когато се прилага Конвенцията относно екстрадицията между държавите – членки на Европейския съюз, приета от Съвета на 27 септември 1996 г., настоящото съвместно действие не противоречи по никакъв начин на задълженията, които произтичат от конвенцията или нейното тълкуване.

2. Нито една разпоредба на настоящото съвместно действие не може да попречи на една държава-членка да направи наказуемо поведението на престъпна организация, чието поле на действие е по-широко от това, определено в член 2, параграф 1.

Член 6

Всяка държава-членка представя в срок от една година след влизането в сила на настоящото съвместно действие подходящи предложения за изпълнението му, които ще бъдат проучени от компетентните органи с оглед на приемането им.

Член 7

Това съвместно действие влиза в сила в деня на публикуването му.

Член 8

Настоящото съвместно действие влиза в сила в деня на публикуването му.

Настоящото съвместно действие се публикува в Официален вестник.

Съставено в Брюксел на 21 декември 1998 година.

За Съвета:
Председател
M. Bartenstein